

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— kr.
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házal szomszágban.

Hirdetések:

Egy hasábolos példét
soronként 5 kr-ával
számítottak.

Közigazgatásunk reformja.

Debreczen, július 26.

(—s) Mint a tengeri kigyó merül fel minduntalan közéletünkben a közigazgatás államosításának óhaja, melynek teljesülését azonban mindeddig sikerült megakadályozni azoknak, a kik a vármegyei tradíciókat semmiképp sem akarják feláldozni az ország tulajdonképeni érdekeinek.

Az ellenzők táborában, mint rendesen úgy itt is csak kevesen vannak olyanok kik csakugyan meggyőződésből vagy igazi pietásból ragaszkodnának az elavult és ma már semmiképp meg nem felelő vármegyei rendszerhez, a többség inkább ellenzéki szempontból perhorreskálja, úgy okoskodván, hogy az autonóm megye, a kormánytól független tisztikar sokkal kedvezőbb talaja a mindenkori ellenzéki politikának, mint az államosított közigazgatás mellett lehetne.

Hogy a vármegyei rendszer mellett az árvák pénze rendszerint elsikkasztatik, a nemzetiségi agitáció nagyra nő, s a szocializmus absolute nem bírnak — szóval, hogy az semmiképp sem szolgál az ország hasznára, azzal már az ellenzék nem törődik lévén rendes ellenzéki szokás fel-

áldozni minden országos érdeket az ellenzéki pártérdekeknek.

Mikor aztán egy-egy ilyen eklatáns eset, mint az aradi sikkasztás le-lerántja a lepelt a megyei adminisztrációról, melyben az árvaszéki elnök urambátyám, a pénztárnok uramöcsémnek csak úgy röviden az inasával átküldi a pénztárkulcsokat, hol csak épen az nem sikkaszthat a ki nem akar, — akkor megindul országszerte ismét az ohajtozás és sohajtozás, hogy: miért is nincs államosítva a közigazgatás, mért is nem csinál a kormány rendet, hisz már törvényünk is volna rá.

Van de nincs, — mert azt a két paragrafust, melyet annak idejében a Szapáry kabinet hozott létre nem nevezhetjük annak. — Szapáry törekvése hajótörést szenvedett az ellenzék csendes obstrukcióján és hangos ellenzésén, melyet különösen az akkori igazságügyminiszter Szilágyi közönyös magatartása szított, ki tüntetőleg távol maradt az ülésekről s nem vett részt a debattban.

A közigazgatás államosításának nagy munkája tehát szintén a Bánffy kabinetre vár és a menyire ismerjük ezen kabinet munkaképességét, Bánffy báró erélyét és személyes presztizsét —

egész nyugodtan jósolhatjuk, hogy ennek a nagy munkának meg is fog felelni s ez a nagy reform is az ő emlékéhez fog fűződni.

Mint hiteles helyről értesülünk az aradi sikkasztás, intéző körökben is szőnyegre vetette ezt a nagy kérdést, melynek teljesülése Magyarország jövője haladásának és boldogulásának létfeltétele s csupán csak a kiegyezés megkötésén kíván a kormány tullelni, hogy aztán e nagy és üdvös feladat megoldásához lásson.

A kiegyezési huzavona már eléggé kipróbálta a türelmünket, Ausztriában a parlamentarizmus úgy látszik végkép esütörtököt mond, az önálló vámterület gazdasági krízisbe döntene, Magyarország előtt tehát tisztán áll a feladat megőrizni változatlanul a dualizmust saját és a monarchia érdekében tekintet nélkül az osztrák parlamentre, véget vetni a huzavonának esetleg a 14. §. alapján is, hogy azután az előtte álló fontos feladatok megoldásához láthasson, melyek nélkül a népek versenyében ki nem állhat.

Ezek között első sorban áll a közigazgatás államosítása.

A vármegyei rendszer egy olyan régi rozsdás buzogány melyel sok dicső harcot vihettek az

TÁRCZA.

Elhibázott élet.

Irta: Jablonczay Kálmán.

(Folyt. és vége.)

De hát még is úgy volt, későn értem fel a valóra, akkor a midőn már hátam megül minden szabaduló hid felszedetett.

Megvoltam fogva saját cselekedetemben le voltam lánczolva egy jövőhöz, melyet nem is akartam megalkotni, oda adtam nevemet — becsületesemet egy olyan nőnek, kit nem ösmertem és a kit nem is szerettem.

Miután már benne valék, — a nyakamba vettem a jármot, hogy huzzam azt a bánatterhes kocsit, melynek terhe mindennap csak nagyobbodott.

Az első pár év csak lepergett a saját hatáskörében, én 21 — Emilia 15 éves volt.

Ilyen két fiatal gyermek a valóra csak akkor szokott felébredni, mikor az első kellemetlen baj beköszönt.

Ez is nem sokára érkezett.

Emilia gondatlan poecékló házi aszszony volt, de különösen önhiit és kaczer — anélkül azonban, hogy külsejére kiválób gondot fordított volna.

A nőknek azon fajtájához tartozott, kik saját testükben és azoknak formáiban

tartják a vonzerőt, nem pedig a külső csinosságban.

Schlampettsége — hebehurga műveletlen paraszti kaczer modora miatt aztán — én kezdtem őt elhanyagolni. — Sehova vele nem jártam, nyilvános helyen vele meg nem jelentem, mert valóban szégyeltem az egész állapotát, meg nevezhetlen faragatlan maga viseletét.

Számtalanszor kértem a jóra, ez eddig elkövetett magaviselet ellenkezőjére — nem használt semmit.

Kérelmemnek mindég durva visszautasítás lett az eredménye.

Igy azután — a viszony — természetesen mindég jobban lazulni kezdett.

Ostobasággal határos kaczerúsága mindég feltünőbb lett.

Úgy annyira, hogy elérkezett az idő, miszerint már becsületesem felett is örködnöm kellett.

Házasságunk 10-ik évében, fülembé jutott, hogy Emilia egy paraszti legénnyel óra számra enyeleg.

Jót nevettem e hír hallatára — Hiszen alkalma van rá elég! az igaz — mert én naphosszant gazdaságom után járok — de hogy épen egy paraszti boldogitana, nevetségesnek tartottam.

Ezt a pletykát nem is említettem soha sem.

Majd később, egy pár régi hüséges cselédem besugta, hogy hosszabb távollétemben, Emilia katona tiszték látogatását fogadja.

Ezt már szó nélkül nem tűrhettem és szemére hánytam ostoba cselekedeteit. Emilia fekete színre feldühödve utasította vissza ezen rágalmakat.

Ekkor is hittem neki hiszen — gondolám — gyermekei vannak? ezeknek a nevét csak nem moeskolja be!

Egy alkalommal azután, midőn az esti bibor hajnalon a szántó földekről haza vágattam — kis 6 éves fiam futott elém — ki lelkendezve magyarázta, hogy ma delután egy katona bácsi volt itt; kinek a mama özsonyát csinált, majd az ölébe ült és sokszor, nagyon sokszor megcsókolta a bajuszos száját...

Lélekben-testben megrendülve hallgattam kis fiam vallomását.

Láttam a tátongó ösvényt előttem lobogni, mely a nevet — becsületeset — nyugalmat elnyelni készült.

Lovagostorral kezembe mentem Emilia szobái felé.

Lelkemnek nyomása megbénította gondolat hépességemet, testi erőmet, nem tudtam volna egy hangot kiejteni.

Emiliát bent találtam a háló szobában, a mint a kanapén végig dőlve regényt olvasott.

Észre nem látszott venni lépéseimet.

Megállottam az ajtóban és sokáig néztem azt a nőt, kinek én mindenemet feláldoztam.

Ott álló helyemben — éreztem, — hogy egy közelgő böszült elkeseredett ha-

ősök, de melyet manapság csupán a régiségtárakba helyezhetünk méltó helyére.

— **Előkészületek a munkások balesetbiztosítására.** Dániel Ernő báró kereskedelmi miniszter — mint a „Bud. Tud.” jelenti — igen fontos lépést tett az ipari balesetbiztosítás terén. Egyrészt egybegyűjti a külföld összes idevágó anyagát a vonatkozó tárgyalási anyaggal együtt, melyet a hazai közönség számára kellő alakban felfog dolgoztatni és közreboesztani, még pedig az egyéb munkásvédelmi intézkedések és intézmények ismertetésével együtt, — másrészt két szakközeget most küldött ki Bécsbe, Berlinbe, Zürichbe, Bernbe és Londonba, hogy ott a balesetbiztosítást annak eredményeivel együtt behatóan tanulmányozzák. A kiküldött közegek feladata kiterjed a rokkant- és aggkor-biztosítási intézmények, valamint a munkásügyi adminisztráció tanulmányozására is, melynek tekintetében Dániel Ernő báró miniszter a közel jövőben megfelelő intézkedéseket tervez, amint azt a balesetbiztosításra nézve a képviselőház közgazdasági bizottságában annak idején jelezte is volt. A miniszter azonban minden kezdeményezését e téren megfelelő előtanulmányok alapjára kívánja helyezni s ez az, a mit most széles alapon tett folyamatba.

— **Apponyi beszámolója.** Apponyi Albert gróf, a nemzet párt vezére, egy nap Budapestén való tartózkodás után Eberhárdra utazott. Apponyi gróf őszszel visszatér a fővárosba és szeptemberben jászberényi választói előtt megtartja beszámoló beszédjét.

Karlsbadi levél.

— július 23.

A „Cursal” fényesen berendezett, tágas és példásan czélszerű beosztású termei, háromnegyed 9 órakor már zsufoltak, nem annyira táncolni, mint látni vágyó közönséggel. A „Bikánk” tánctermének mintegy felényi teremben, már javában

keringöztek a párok, akik között nagy örömmel s meglepetésemre az otthonról jól ösmert dr. Forrai Andort, Hettyey huszárcapitányt, a fáradhatatlan Lőfkovits Arthurt, Altmann Sámuel, dr. Kelemen, bájos nejevel és a fürdőorvost dr. Komáromi Sándort is üdvözölhettem. Ennyi ismerős arc láttára már-már azt hittem, hogy nem is Karlsbadban, hanem odahaza vagyok; ha a „Curkapelle” szánandóan gyenge hangjai fel nem világosítanak: hogy itt bizony nem Rác Károly húzza.

Ösmerőseimen kívül — mint megtudtam — a szokottnál azért gyűlt össze jóval nagyobb közönség, mert az „imádott Klárka” is kilátásba helyezte eljövételét. A hova pedig ez a csupa czukor teremts meg, oda tolong a közönség. Mert őt a newyorki s chikagói yanke épügy dicsőíti, mint a nismi nowgorodi vagy moskvai. Napról-napra részesül az ország kedvence, kellemesnél kellemesebb meglepetésben — s a mi reá nézve legbecesebb lehet — nagyobbára hölgyek részéről.

No de Klárka nem jött el.

Erdekes változatban táncolt itt angol, orosz, német, magyar, olasz és cseh. Alig hinné az ember, hogy a jelenleg itt időző 11.500 fürdővendég között 1500 magyar van és utczán, vendéglőben sétányokon, collonádon, szóval mindenütt: a magyar nyelv az uralkodó.

Mint a külföldi fürdők legtöbbjében az itteni reunionon is a hölgyek egyszerű utczai öltözékekben jelentek meg; sőt legtöbben kalapban táncoltak.

Annál több fényűzést fejtenek ki a délutáni hangversenyeken a tolette versenyeken. — A mit Bécs, Páris és London első szabói, szepet s drágát teremteni képesek, az legpompásabb változatosságban itt szemlélhető.

De ha azt kívánnák bájos olvasónőim, hogy e tulnyomóan fehér, mályvaszínű s kék tolettek egyikét-másikát le fessek, ugy tisztára lehetlent óhajtanának. Mert melyik férfiszem képes az öltözékek még oly művészi részleteit is megfigyelni, mikor azok a világ legszebb nőit ékesítik?

Azt a megfigyelést — akarva nem akarva — mégis tennem kellett: hogy az alsó szoknyákra nem kisebb súlyt fektetnek, mint a ruhára magára. S a válfűzők veszedelmesen alacsony terjedelemben viseltetnek, sőt sokak által teljesen mellőzöttek. De e praktikus s „kívánatos” viselet aligha fog győzedelmeskedni a régi testölő s formát rontó viseleten; mivel csak a középtermetű hölgyeknek áll jól, míg a gyengébb s egész telt alakokra nézve hátrányos kinézésű.

A hölgyek napi foglalkozásának java-részt az öltözködés foglalja le.

A viziváshoz a collonadi sétákon, az ebédeléshez, a délutáni hangversenyhez s végül a színház vagy vacsorához, más-más öltözéket vesz az a hölgy, ki itt észre akar vétetni.

A collonadra reggeli 6-tól 9-ig tolong a közönség. Ritka érdekes látvány, hogy zsbong e 90 oszlop által tartott, végtelennek látszó folyosó alatt, az egészségét kereső közönség. Minden ujon jövő a libasorban előre igyekvő tömeghez csatlakozik s teljes 24 percig tart: míg eszszójét a „Mühlbrunt” nyújtó mosolygó képű leánykának odanyujthatja.

Bámulat, mily hibátlan pontossággal s gyorsan elégti ki a forrás lemélyített lépcsőin álló 11 leányka, a viz után sóvárgók ezreit.

24 percz nagy idő, mikor azt az ember várakozással tölti el. De pillanatként mulik el itt, mikor kezdedben poharaddal az előtted s utánad tipegők száza között veszed szemügyre az érdekesnél érdekesebb alakokat. Majd egy pillantást vész a collonad előtt elhuzódó sétányra, hol — huslevesként — szürkesölik a jó „mühlbrunt” s a fiatal leányok csokrokkal kezükben várják a mamát.

Reggeli után elszéled a közönség. Ki a hegyekbe rándul; jó levegőt szívní, fogyni s az ebédhez megkívántató étvágyat megszerezni; ki a fényesebbnél fényesebb (s drágábbnál drágább) berendezett fürdőket keresi fel; sokan pedig az üzleteket veszik sorba.

Mert mindazt a szép, izlésteljesszép dolgot, mit az őszi saison kalap, ruha,

rag mindég jobban kergeti agyamra a forró vért.

Majd elordítam magam.

— Ki volt itt ma délután?!

Emilia felugrott a kerevetéről, és el-sáppadva, bárgyu tekintettel nézett reám. Azt kérdelem ki volt itt ma délután? felelj!!

Hát senki — mondá reszkető hangon az asszony.

Nem igaz!!! hazudsz nyomorult személy — itt ma egy tiszt volt, kit meg traktáltál — és ölében kéjelegetél!!!

Emilia megdermedve hallgatta vádjaimat, ajaka olyan fehér lett mint a frissen hullott hó — szemei körül kék karikák képződtek, míg arcán a szemérmetlen elszántság ütött tanyát.

Felelj igaz e?? ordítam — mig kor-bácsomat feje felett megsuhogtattam.

Emilia halgatott — már fékezhetlen dühtől elragadva arcába akartam vágni, midőn siri hangon megszólalt hogy:

„Igaz”

Oh nyomorult!!! hörgém teljesen megörülve — és rohantam fegyver tar-tómboz, hogy onnan egy töltött pisztolyt megragadjak és lelőjsem a házasságtörő asszonyt.

Mire vissza fordultam felhuzott ravasz-pisztolylyal kezemben — már nem volt a szobában senki. — Emilia eltűnt mintha a föld nyelte volna el.

Utána rohantam kergetett a bösz indulat, kerestem a háznak minden zugában, kertben, cselédházak lakosztályai-ban, nem volt sehol.

Megszökött a bünös asszony a meg-érdemelt büntetés elől.

Megbénulva az óriási lelki megrendüléstől sokáig nem tudtam nyugodtan gondolkozni.

Ugy éreztem — minden perczben, hogy meg kell örülnöm ettől a csapástól ettől lelket ölő szegyéntől.

Hiszen saját maga vallotta be bu-kását, kajánul vágta arczomba a házasság-törés megtörténtét. — Tehát igaz volt, kételkedni abban már nem is lehetett.

Kimondhatatlan iszonyatos érzelem szálta meg egyszerre az agyamat, ettől az érzéstől megfagyott a vér ereimben — azt gondoltam hirtelen, hogy hátha a gyermekek nem is töllem származnak.

Hiszen a ki a bünfertőjében fetreng délután, már délelőtt hozzá kellett szokni annak ahhoz.

Közszoborrá válva, kidülledt szemek-vel kerestem egy vigasztaló eszmét, mely a kétségbeesés posványából a tiszta leve-gőre kiragadjon.

Hajadon fővel — öntudatlanul futot-tam ki a mezőre, üzetve a gyilkos gondo-latok által.

Futottam, szaladtam árkon-bokron keresztül mindaddig — mig a kimerült-ségtől össze nem rogytam.

Másnap hajnalban — midőn az üde reggeli harmat bajuszomat szürkére festette felébredtem.

Ott találtam magam a kondoros folyó partjain, a mint a fejem egy vakon-dok duráson nyugodott.

Teljes eszméletemet vissza nyerve,

siettem vissza a majorba, hátha nem is igaz a tegnapi dolog, talán egy rémes álom volt az egész.

A mint beérek a lakóházba, jön elő-bem nagy szomorúsággal a szakácsné, és sirva jelenté, hogy a nagysága ezelőtt egy órával egy fiakkerbe elvitte a gyer-mekeket, és ezt a levelet hagyta hátra — e közben egy gyűrött papirost nyuj-tott át nekem.

Gépiesen szét bontom a papirost és olvasom:

T. Uram!

Mi ugy sem szerettük egymást soha — házasságunk egy nagy ostoba-ság megteremtésén született meg. — Az eltöltött 10 év annyira elég volt nekem, hogy alig vártam már hogy vége szakadjon.

Miután ugy is tudja már hogy megcsaltam önt bucsuzáskor azt sem szégyelem bevallani — hogy én régóta jobban szeretem azt az embert, ki ez órában is szívemet bírja — mint önt, ki azzal elbánni sohasem tudott.

Isten önnel, mi többé találkozni nem fogunk legalább én azt nem akarom.

A gyermekeket pedig egyelőre vi-szem, mert félek, hogy azokon bosz-szulná meg az én hibáimat, pedig azok ártatlanok, a bünös egyedül én va-gyok.

Ne keressen.

„Emilia”.

* * *

pipere, ékszer s apró árukban nyújtani fog: az itt csábitóan izlésteljes rendezésben már látható a sok száz kirakatban. Az is igaz, hogy — keztyűt s csipkét kivéve — hihetetlen drága itt minden.

Az a szalmakalap, melyet itthon 3 frtért megvehetsz, itt 5—6 frtba kerül; egy 10—12 frtot érő vázáért nem restelnek 22 frtot kérni s azon brilliant gyűrűt, melyet Debreczenben 70 frtért adnak, itt 120 frton alól meg nem szerezhető.

Közönséges ember ennél fogva csakis kisebb alkalmi dolgok vásárlására szorítkozik: melyek ezer s ezerféle változatban találhatók.

Délután ragyog teljes pompájában Karlsbad. Puppnál rendesen zene van s nagybárára a „Posthof“-ban is. Tömött sorokban igyekeznek mindkét helyre az elegáns közönség.

Azt a sok szép ruhát, azokat a remek ékszereket, észbódító szépségeket leírni lehetetlen. Csak néz, néz az ember s gyönyörködik szóltalanul.

Négy órától hat óráig tartja zsufolásig megszállva a közönség egy része a helyiségeket; míg a kiszorult rész zárt sorokban hömpölyög fel s alá. 6—7-ig a Mühlbadgasse, alte s neue Wiese kirakatait bámulja a sok ezer ember, hogy 7 óra után ismét vacsorájához üljön.

Daczára a sok gyomorbetegnek, az előkelőbb helyiségek még 10 órakor is telvélk inycenzekkel; míg a gáz és villanyvilágítással fényesen világított utcákon csevegve, kaczagva sétálgat a jóllakottak serege.

Bezárom leírásom a — fentemlitettek kivül — itt időző debreczeniek névsorával, kik szívesen tanuskodnak arról, hogy az eladott csak gyenge s nem hízogó ecsetelése a való ténynek.

Hölgyek: Béressy Sámuelné, Derzsy Lászlóné, dr. Popper Alajosné, dr. Szikszay Szabóné, Szalay Józsefné s Ujházy Mária urnók. Urak: Fisch Lajos, Havas Lajos, Katz Hermann, dr. Popper Alajos, dr. Szikszay Szabó, ifj. Szikszay Szabó s Steinberger Gyula.

Dunai.

Krivány sikkasztásai.

— Saját tudósítónktól. —

A vizsgálatról tudósítónk ma a következőkben számol be:

Grén Nándor alkapitány ma reggel hosszabb táviratot küldött az aradi főkapitányságnak, melyben beszámolt a Budapesten történt nyomozás eredményével. A földhitelintézet központi pénztárában megtalálta az elsikkasztott 4 százalékos talajjavítási kötvények egy részét, valamint megtalálta a kötvények valamennyi szelvényét. Ez csak természetes, mert az összes pénztételek, melyek e szelvényeket beváltják, beküldik a földhitelintézetnek a szelvényeket.

Sokkal érdekesebb az a hír, mely Bécsből érkezett Aradra. A bécsi rendőrség táviratban értesítette az aradi rendőrséget, hogy a Klomser fogadóban megtalálták Krivány börtöndjét. Napokig hevert a fekete börtönd a fogadó vesztibüljében a többi utasok máhájá között s az tette figyelmessé a fogadó személyzetét, hogy az elegáns börtöndnek heteken keresztül nem akadt gazdája.

A rendőrség felnyitotta a börtöndöt. Finom fehérneműt talált benne K. J. monogrammal, egy finommivű ezüst sétabotot, néhány rend ruhát, de levelet, vagy bármiféle írást nem talált.

A vizsgálatra annyiban bír értékkel ennek a börtöndnek feltalálása, hogy ebből azt következtetik, hogy Krivány nagyon is sietve hagyta el Bécsot egy nappal azelőtt, mint azt Aradra küldött leveleiben s ógorának, és azatyjának jelentette. A rendőrség ma utnak indította Aradra a sikkasztó börtöndjét.

A belügyminiszter rendeletére Fábrián főispán ma reggel biztosítási végrehajtást kért Szathmáry alispán, Pécskán árvaszéki elnök, Schweiger főszámvévő, Vörös Vidor tiszti ügyész ingatlan vagyonára. Az aradi járásbíró, — mert itt kérte a főispán a végrehajtást, — elrendelte azt s dr. Kálmán aljárásbíró a végrehajtás foganatosítására kiküldte Ortutay végrehajtót.

A nevezettek vagyona alig lesz több 20—25.000 frtnál. Szathmáry alispánnak például semmije sincs, kétszáz ezer forintra becsült vagyon a neje nevére van átírva. Vörös Vidor ügyész, a ki Aradon 38 év óta folytat, ügyvédi prakszist, folyamodással élt a járásbíró végzése ellen. Csekély vagyonát ügyvédi prakszisével szerezte s az ő büne csak abból áll, hogy ő is aláírta azt a jegyzőkönyvet, melynek tanúsága szerint Krivány július 2-án — rendben és hiány nélkül adta át helyettesének Arad vármegye árvapénztárát.

A törvényszék az árvák érdekeinek megóvása czéljából ügygondnokot rendelt melléjük: Dr. Páris Lajos aradi ügyvéd személyében. Kriványról is gondoskodott a törvényszék, ügygondnokául kinevezte dr. Szalai ügyvédet.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A háboru.

Madrid, július 25.

Don Carlos addig nem megy el Brüsszelből, a mig Don Jaimes szabadsága le nem jár. A manifesztum kihirdetését elhalasztották, mivel annak továbbítását Spanyolországban ugyis megtiltanák. A carlista vezérek ennek daczára sürü levelezést folytatnak a preteidenssel és kitűnően vannak értesülve annak szándékai felől, amiket aztán a párthivekkel is közölnek. A béke problémájának megoldása még mindig igen kétes.

Brüsszel, július 25.

A Reforme jelenti, hogy Don Carlos kerülő után a spanyol határra ment.

Luzern, július 25.

Don Carlos hosszabb időzésre ide érkezett.

Madrid, július 25.

A kormány minden erejéből a béke létesítésén fáradozik, az Egyesült-Államok azonban igen kevés előzékenységet tanúsítanak. Mac Kinley elnök mindig a

Feri barátom halott halványan hagyta abba elbeszélését, gondterhes feje keblére hanyatlott, szájából tajték pipája a földre esett, melynek koppanás oly rémesen visszhangzott a csendes setét szobában.

En figyeltem minden mozdulatára.

Majd néhány percz múlva felugrott és aszobában nagy izgatott lépésekben sétálni kezdett.

Ugy vettem észre, minth jelenlétemről is megfeledkezett volna.

Majd hirtelen megállott és két tenyerével homlokát összeszorítva földöntuli hangon kaczagni kezdett.

Kaczagott szünet nélkül — egy örületes accordban — hosszu perczeken át.

Egyszerre elcsendesedett és nyugodtan előbbi helyére ült.

Feltekintett bámuló arczomba azokkal a zavart mélyen fekvő szemekkel.

Majd folytatá — rekedt tompa hangon.

Hát nem elhibázott élet az enyém? Nem kellett nekem meglakolnom őseim büneit is akkor?! amidőn ezen lélekölő gyalázatot keblemben viselni kénytelen vagyok hordozni? Ifjuságomat, karrieremet összetaposom azért a gondolatért, hogy egy ismeretlen nőt boldoggá tegyek; életemet a pokol kinjainak dobom oda martalékul azért, hogy egy régi képet szívemből örökre kiszakítsak. — És tiz hosszu éven keresztül viselem ezt az irtózatot azért, hogy nevémet, becsületemet a mende-mondától, a közvélemény rágalmától tisztán tartsam. Ha-ha-ha, ez

valóban hősies cselekedet volt. És mi az eredménye? Egy csufondáros család, egy lélekölő orgyilkosság, mely az embernek szívébe ugy ütötte a kést, hogy az egészen meg ne ölje és a kis nyele kívül maradjon a testen, hogy azt az forgassa meg benne, a kinek éppen kedve ugy tartja.

Mondd barátom, kérdé tőlem hozzám lépve, vállaimat megragadva, — hát nem elhibázott élet ez az enyém?

Teljes szánalomból feltekintve rajtam nyugvó szemembe, reszkető, résztvevő hangon mondtam, hogy — igen.

Magad mondtád — kiáltá erős hangon — elbeszélésem előtt kijelentettem, hogy engem sajnálni ne merjen, mert a megsajnált embereket agyon szoktam löni.

Ezen szavak után az éjjeli szekrény fiókjához futott Hajdár Feri és onnan egy ragyogó esővíz töltött revolvert vett ki.

A sok keserűségtől agyonkorbácsolt férfi idegessége oly magasra hágott e perczben, hogy tehetetlenül vártam a történendőket.

Kezében a felhuzott ravasz revolverrel, közelebb lépett hozzám és így szólt:

Kedves régi barátom! Elmondtam neked annak a tiz évnél a történetét, mely engem eléggé megérlelt arra, hogy ezt a megcsufolt életet magamtól a legnagyobb hidegvérrel eldobjam.

Önkéntelenül felugrottam helyemről hogy kezéből a revolvert kiragadjam.

Feri, egy keserű mosolylyal, hátrább lépett s mondá:

Ne veszekedj velem kedves cimborám, az a legény, akinél a puska van, én ezt neked majd csak azután adom oda, ha kötelességét teljesítette.

Az Istenért, Feri! — rimánkodék — ne csinálj ostobaságot! Hiszen még fiatal ember vagy, még boldog is lehetsz; ne dobd el magadtól az életét egy hitvány asszonyért, gondold gyermekeidre, azokat árván hagyni neked nem is szabad.

Nekem ninesenek gyermekeim, — mormolá siri hangon — ki tudja, ki azoknak az apjuk . . . Ej!

Az én felszakgatott sebemre nines a világon gyógyír. Ezért engem — folytatá mindig reszkettebben — a sárga homok országába, hol a varangykos béka társaságában jobban fogom érezni, mint itt a lélekgyilkosok között, kik minden reményemet, hitemet, szeretetemet meggyilkolták.

Ezen szavak után revolverét magasabbra, a halántékához emelé, hogy azon egy kis lyukat turjon, mely olyan hamar megnémítje a földi fájdalmakat.

Megállj! csak még egy minutára függeszd fel halálos ítéleted végrehajtását — kiáltottam helyemről felugorva és karjait megragadva.

Feri mintha már nem is élt volna, szóltalanul bámult reám.

Hát azzal a kis leánnyal mi lesz, kinek ajándék nefelejts-virágját még most is a gomblyukadban hordod?

Feri tekintete rá tapadt a kis her-

jingoek befolyása alatt áll és mindaddig hátráltatja a békealkudozásokat, a míg az amerikaiak Manillát elfoglalják és Puerfo Rico előtt kikötnek. Ez esetben persze az amerikaiak sokkal nagyobb igényeket támaszthatnak.

Madrid, július 25.

A Fabra-ügynökség szerint, a karlista párt több vezere a külföldre fog utazni.

Shafter amerikai tábornok leánya Párisból ide érkezett és — miként hiszik, — a minisztereket humanitárius küldetésben meg fogja látogatni. Franciaország és Anglia nagykövetei délután tanácskoztak Almodovar del Rio külügyminiszterrel. Az államtanács informálta a kormányt, hogy minden külföldinek jogában áll az államadósság kamatait külföldön felvenni, ha beigazolhatja, hogy ő a jogos tulajdonosa ezimleteknek; nem szabad külömbiséget tenni abban, hogy az illető Spanyolországban vagy azon kívül lakik-e?

Groisz Gusztáv betegsége.

Budapest, július 26. Groisz Gusztáv, Kolozsvár orsz. képviselője, Marillavölgyben megbetegedett. Állapota oly súlyos, hogy Purjesz Zsigmond tanárt táviratilag hívták betegágyához.

A Dreyfus-ügy.

Köln, július 26. Határozottan megczáfolják azt, hogy Hohenlohe kancellár olyan nyilatkozatot tett, amint azt Björnson írta Zolához — Dreyfus ártatlanságáról és a názáreti zsidóról.

Páris, július 26. A Havas-iroda kijelenti, hogy az elterjedt hírek dacára, Paty du Clane őrnagynál hivatalos vizsgálatot nem tartottak.

A „Bourgogne“ elsüllyedése.

Havre, július 26. A „Brelagne“ tegnap a „Bourgogne“ 23 hajótöröttjével megérkezett. Ezeknek nem szabad addig elhagyniok a hajót, amíg őket az ügyész ki nem hallgatta.

vadt virágra. Sokáig nézett azoknak egészünk szirmaira.

Kezeit, melyben még az előbb revolverét szoritotta, lankadtan hullott alá és elejtette az öldöklő fegyvert.

Szemeiben egy soha nem látott könyesepp jelent meg, kebeléből egy eddig még nem élvezett édes sóhaj repült ki.

Majd ráborult a kebelemre és zokogott a férfiaság megcsönkítése nélkül sokáig, keservesen.

Azután felemelte rám könyes szemét és kérdé:

Hát csakugyan lehetek-e még boldog?

Az leszel kedves Ferim — felelém, az a nefelejts-virág a te jövő boldogságod talizmánja.

Igen, — ragadá kezeibe a kis száraz virágot Hajdár Feri, — ez a kis száraz virág legyen az én jövőm, legédesebb reményem és az én elhibázott életem keserveinek jeltelen temetője.

Jer barátom, — folytatá mindig vidámabban, — menjünk a szabadba, hadd beszéljem, dicsékedjem el a ragyogó holdnak, zümmögő éjjeli lepkéknek az én feltalált új életem fényes boldogságát

* * *

Feri barátom nem sokára kiheverte elhibázott életének súlyos betegségét, ismét a vidám, kedélyes ezimbora lett belőle.

Eppen tegnap dicsékedte el nekem, hogy megkérte a kezét a nefelejts-virág tulajdonosnéjának és meg is kapta, — szeptemberben fognak esküdni.

Engedje meg az egek Istene, hogy jelen boldogsága kárpótolja mindazon fájdalomért, melyet a multban keresztül szenvedett.

Egy jegyző büne.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, július 26.

A csegei esendőrörs, mely a debreczeni esendőrszárnyparancsnoksághoz tartozik, érdekes bűnügyet derített föl. A környéken elég divatos a sertés-lopás. A csendőrség ugyan minden esetben kinyomozza a tolvajokat, de azért folyton akadnak újabb és újabb esetek.

Igy Csetneki István csegei kondás is könnyű szerrel igyekezett sertéshez, illetőleg pénzhez jutni. Braun Sándor birtokostól el is lopott 16 darab sertést. A jószágokat Balogh József és Kun segítségével eladta Adám Jánosnak, ez pedig tovább liferálta tizenhat sertést tíz tiszai embernek.

A lopott sertéseket hamis járlatokkal adták tovább. A csendőrség gyanuja egy szomszéd vármegyébe való községi jegyzőre irányul, akit tudósítónk jelentése szerint, már letartóztattak.

A községi jegyző, akit még nem nevezünk meg, avval van vádolva, hogy összejátszott volna a tolvaj kondással és előre fölvert pénzért adta volna neki a hamis járlatokat, azzal biztatván, hogy most már az ördög sem tudja meg a dolgot és nyugodtan eladhatja a sertéseket. A csendőrség Csetnekit is letartóztatta.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Étthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igatató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Viz János debreczeni törvényszéki telekkönyvvezetőt a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába nevezte ki.

— **Tanárok és tanítók gyűlése.** A tiszántúli ev. ref. középiskolai tanár-egyesület augusztus 26. 27. napján tartja Kis-Ujszálláson XV. évi rendes közgyűlését Dóczy Imre elnöklése mellett. A gyűlésen lesz több felolvasás, egy Sinka Sándortól, tisztújítás, alapszabály módosítás. Az ev. ref. tanítók országos egyesülete pedig augusztus 19-én tartja nagy gyűlését Budapesten. Előadók egy kivételével mind debreczeniek lesznek: Vincze József földesi tanító a népiskolai tanterv revíziójáról, Csúrka István debreczeni tanító a hivatalos lap ügyéről, Simon Károly hadházi tanító a népoktatási törvény revíziójáról értekeznek.

— **A szepesi hadgyakorlatok.** Lőcsei tudósítónk írja: Ó Felségének szepesi tartózkodására vonatkozó program az eddigi diszpozíciók szerint a következő: Ó Felsége kíséretével szeptember 10-én külön udvari vonaton Lőcsére érkezik. Tervbe van véve egy paraszbandérium felvonulása, melyben legkevesebb 3000 ember vesz részt, este nagy fáklýásmenet lesz és ezzel kapcsolatban a lőcsei dalegylet szerenádót rendez. Ezt követő vasárnap reggel Szmrecsányi Pál szepesi püspök fényes segédlet mellett misét mond a lőcsei róm. kat. plébániai templomban, melyen a királyon kívül a jelen levő főhercegek, miniszterek, katonai méltóságok, törvényhatósági és egyéb rendű és felekezeti küldöttségek vesznek részt. Mise után fogadja a király a tisztelgő küldöttségeket. Másnap reggel a király udvari vonata Poprádra, onnan kocsin Tátra-Füredre utazik, a közbeeső Tátra-Lomnicz nyaralótelepen kiszáll és ott a kinestári szanatóriumot megtekinti. E ezélből ott időzik most Ziegler ezredes, a kassai II. hadtest vezérkari főnöke több vezérkari tiszttel, akik a szükséges előkészületeket már megteszik. Innen azután a király Csorbára megy, — a hol a lipómegeyi főispán üdvözli. A Csorba-tónál elköltött villásreggeli után, a király a Csorba vasúti állomáshoz hajt és onnan aztán visszautazik Lőcsére. 12-én megkezdődnek a hadgyakorlatok.

— **A kertészeti kiállítás.** A következő sorok közlésére kértünk föl: Beesés lapjában a kertészeti kiállításra vonatkozólag közlemény jelent meg, amelyre nézve kénytelenek vagyunk nyilatkozni, miután ez irányban vidékről többen megkerestek tájékozódás végett. Sajnálattal jelentjük, hogy a kertészeti kiállítás terve dugába dől, mert a várostól nem kapunk segílyt, pedig a kiállítás sikere biztosítva volt. Zomborról és Verseez vidékről kaptunk volna fölséges gyümölcsöt, amelyből a vidék is sokat összeadott volna, szőlőtermelőink bemutatták volna boraikat, hőlgyeink pedig a debreczeni befőttelel keltettek volna méltó feltűnést, míg az idevaló kertészek gondoskodtak volna, hogy a disznóvénynek, diszkertészeti és szőnyegágyak a legfestőbb formában lettek volna bemutatva. Bemutatásra készen van továbbá a faiskola gyümölcs és diszcesemete sok faja, továbbá a konyha-kertészet. Jövőre Szegeden lesz olyan kiállítás, a melyet mi terveztünk s annak a sikeréhez a helybeli kertészeknek is hozzá kell járulniok. Debreczenben tehát — véleményünk szerint — jövőre nem lehet ilyen kiállítást rendezni. Tisztelettel Paczelt János és Gerics István, több kertészársuk nevében is.

— **A színház átalakítása.** Színházunk fűtési berendezésének biztosítása végett a mérnöki hivatal szűkebb körű pályázatot tartott s abban felkérésére négy jóhírnevű czég vett részt. A legolcsóbb és a legelőnyösebb ajánlatot a Zellerin M. r. t. adta s Aczél Géza főmérnök tegnap tett javaslatot a tanácsnál arra nézve, hogy a fűtési berendezés munkálatait a Zellerin gyárra bizza.

— **Jászberényi csendélet.** Alig van az országban hely, a hol a pártpolitikai elmentétek olyan élesek és folytonosan minden téren uralkodók volnának, mint Jászberényben. Nem csakély feltűnést kelt most ott Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter leirata, melyben a f. é. április hó 25. napján tartott közbirtokossági tisztújítás s elnök választást megsemmisítette. A feltűnést keltő ügy részletei a következők: A polgármester ama közgyűlést, melyben a tisztújítás megtörtént, beltöltötte mivel a közgyűlést az 1894. XII. törvény-czék 8. §-a értelmében a polgármesternek,

mint első fokú mezőrendőri hatóságnak bejelenteni elmulasztották. Az egyesület elnöksége azonban — mely kizárólag ellenzékiekből állt — kijelentette, hogy az idézett törvény határozmányai a közbirto-kosság egyesületére nem alkalmazhatók s a hatósági tilalom dacára a közgyűlést tényleg megtartották, a melyen az ellen-zék tagjai teljes számban jelentek meg. Koncsek elnök kijelenteje a jelenlévő rendőrkapitánynyal, a gyűlést feloszlatni szándakozván, hogy czupán a karhata-lomnak enged. A rendőrkapitány lemondott ugyan a karhatalom alkalmazásáról, de a választás eredményét előre is érvény-telennek nyilvánította. Erre a szabadelvűpár-tiak elhagyták a termet, az összes el-lenzéki tisztviselőket azután egyhan-gulag újra megválasztották. A vá-lasztás ellen a szabadelvűpárt feleb-bezett Jász-Nagy-Kun Szolnokmegye köz-igazgatási bizottságához, mely a választást tényleg megsemmisítette. Az ellenzék azonban nem nyugodott bele az ítéletbe s a földmivelésügyi miniszterhez appellált, ki most a megyei hatóság ítéletét helyben-hagyta.

— **Véres dulakodás egy műhelyben.** Ma délután egy órakor a gólya-utca 15. számú házban véres dulakodás történt, melynek áldozatát sebektől boritva vitték a kórházba. Az eset úgy történt, hogy Katuják János a feleségével fölkeresték a gólya-utczában lakó Kincses József esiz-madia-segédet és ennek feleségét.

— Tartoztok már ti nekünk sok év óta három forinttal — szólta a Katuják-pár, — most nagyon rossz helyzetben vagyunk, segítsetek meg és adjátok meg azt a kis pénzt.

Kincses nem lehetett a legjobb hangulatban, mert úgy felgerjedt a hite-lezőjére, hogy sánta léte-re mankót raga-dott és agyba-főbe verte. Segített neki a felesége és Kállai István nevű ismerőse is. Hárman aztán a szó szoros értelmében el-dorongolták Katujákat, aki csak később vette észre, hogy a csatában kettős fedelű ezüst zsebórája is eltűnt. — A központi rendőrség emberei az össze-vert embert elszállították először dr. Bal-kányi Ede ker. orvoshoz, a kinek volt dolga, amíg összevarrta, bekötözte a sebeket. A törött botokat, mint bünjeleket átadják az ügyészségnek.

— **Mérgőzés egy pálinkamérőben.** A Spira-féle pálinkamérőben két pálinka-lovag mérte össze erejét: Nagy József és Cseresznyés István. A két viador mi-után alaposan elagyabugyálta egymást, rendőri segítségért folyamodott. A II. ker. rendőrség gondoskodott is arról, hogy a két lovag felhevülése alaposan lehűljön.

— **Lekaszálta a jobb karját.** Rimóczi János és Nagy László együtt dolgoztak a nádudvari földeken. Munkaközben a két arató összeveszett s szó szót követett, majd pedig Rimóczi, hogy véget vessen a czivódásnak, neki fordította a kaszát Nagy Lászlónak s annak jobb karját kö-nyökön alul levágta. A súlyosan sérült Nagy László sebeit az orvos bekötözte, Rimóczit pedig a csendőrök letartóztatták.

— **A máj.** Orvostudományi vizsgálá-ton igen behatóan foglalkoztatják a je-löltet a májjal, melyhez azonban ez igen keveset ért. Emiatt roppantul dühös a tanár ur és mérgesen szól az orvos-jelölthöz:

— A legkevesebb, amit orvosnöven-déktől kívánhatok, hogy legalább a máj a fejében legyen.

— **Hat éves gyújtogató.** H.-Hadházon tegnapelőtt nagy tűz volt. Katona László ottani lakos nagy szalmakazla meggyuladt s leégett. A tűz gyorsan terjedt, úgy hogy a községbelieknek nagy erőfeszítésükbe ke-rült az égő kazalhoz közel fekvő épületek megmentése. A tűz gyújtogatásból kelet-kezett. Katona László hat éves fia gyuj-totta fel a szalmakazlat. Az udvaron jűt-szadozott, gyufát vett elő s hogy társainak s magának örömet szerezzen a szalma-kazlat meggyújtotta.

— **Zsebtolvajlás a vasutnál.** Tegnap este a debreczeni pálya udvarnál vak-merő zsebtolvajlást követett el egy foglal-kozásnélküli péklegény. Schwarcz János késes-utczai lakos tegnap este a fővárosba akart utazni. A Perronon észrevette, hogy egy munkás kinézésű ember folyton kö-zelében van. A vonat indulása előtt, a mikor felülni akartak, a nagy tolongás-ban a munkás kinézésű ember Gottlieb Mór esonkodi foglalkozás nélküli pék-segéd zsebéből kihuzta pénztárczáját s hirtelen eltűnt Schwarcz mellől s fel-akart ülni a vonatra. Schwarcz a lopást észrevette, lármát csapott s a tolvajt épen akkor fogták el, mikor a kocszi lépcsőjére felszállt. Gottlieb látva, hogy baj van, a pénztárczát eldobta, de ez mit sem hasz-nált, mert a rendőrség elfogta. A pénz-tárczát, — melyben 240 forint volt — a pénzzel együtt megtalálták.

— **Az asszony szaladós akarója.** Az utca haragszik a Danyi Miskára, hogy lám az az ember annak előtte milyen jó eltartója volt az asszonynak, most meg üti-veri szegényt. Az asszony türi hosszabb idő óta az ember gonoszkodását, miglen innen is, onnan is ér-kező szomszédos tanácsokra bemegy a kapitány elé, hogy bepanaszolja a Danyi Miskát, aki kifordult az előbb való jószágából.

Odacizálták a férfit is, aki kellő bá-torsággal lépett elő és sodorintott egyet a bajuszán, mondván:

— Ha lehetne se tagannám, nem én, mer ráérdemösi magát, mögabrichtolom az asszonyt, mer csak az önnivalót nem vöhe-töm el a szájátul. Az asszony nagyon meg-indult és sajnálta már, hogy törvény elé hi-vatta az urát. A szívéhez szólott most ezen pár szóval:

— Lásd-e Miska, más embör vótál te hozzám, mikó hit nekü vótunk, nyócz eszten-dejig haragos szó se vót köztünk.

Az atyafi fősóhaj, de az ő sóhajása szerint, hangosan elnyujtva a szót, hogy:

— Hja, az akkó vót, most már más vi-lág van.

Erre már a kapitány is beadta a szót.

— Miért tudta hát akkor jobban meg-becsülni az asszonyt?

— Azé, hogy veröm, mög is becsülöm, mondja rá az atyafi, de akkó nem vót rá szükség.

— Miért?

— Mert tudta, hogy akkó hagyhatom ott, a mikó akarom, de mióta a törvénybe is vagyunk szövetközve, igön szaladós az — akarója . . .

— **Betörések M. Pércsen.** A szomszédos M.-Pércsen a múlt hét egyik éjjelén egymást érték a betöréses lopások. Az ösmeretlen tettesek először Gelberger Lajos mézárszékébe hatoltak be alkalcs segélyével s onnan 6 forintot vittek el; onnan Pavlieski Mátyás hentes üzletéhez mentek, feltörték s husnemüeken kívül készpénzt is loptak el. Ugyanazon éjjel még Kiss Ignác koresmáros istállójából a lovak szerszámát is elvitték a tolvajok. Másnap a déli órákban szintén ösmeretlen tettesek Fiók Imre gazda lakásába hatol-tak be az ablakon. A ház elhagyott volt

mert a gazda s hozzátartozói a mezőn dolgoztak s így a tettesek nyugodtan végezték munkájukat. A szekrényt feltör-ték s százöt forintot s ruhanemüt elloptak. A csendőrség erélyesen nyomozza a tet-teseket.

x **A ki egészségére vigyáz,** igyék Ferencz József-keserüvizet, amelyet 20 év óta nagy becsben tartanak az egész világon. A múlt évi kiállításon egyedül tiszteltetett meg a nagy millenniumi érem-mel és ő felsége részéről is egyedül egy legmagasabb kitüntetéssel. Mindenütt áru-sítják.

x **Ócska portale eladó.** Értekezhetni Lőkovits Arthurnál.

Gyászrovat.

† **Tóth Béla építész.** Részvétellel érte-sülünk arról, hogy Tóth Béla építész vá-rosi bizottsági tag ma délelőtt meghalt. A boldogult pár hét előtt feküdt ágyba és azóta állapota alig javult, sőt rosszabodott, de tegnap este, sőt ma reggel halála előtt félórával is jól érezte magát és hozzátar-tozóival beszélgetett. Kevéssel 10 óra előtt hirtelen rosszul lett s hozzátartozói gyorsan kezelő orvosért futottak, majd később Ujfalussy József dr. is elhivatták, de hasztalan, mert Tóth Béla rövid ago-nia után 10 órakor kiszenvedett. — A boldogult jóhirű, törekvő építész volt. A legutóbbi választások alkalmával képvise-lőjelöltnek is fellépett városunkban a II. kerületben, függetlenségi programmal. Az utóbbi időben a városi nagyobb épi-tési vállalkozásokat ő kapta meg, társával Horváth János építészszel. A Simonffy-utczai kétemeletes városi bérházat is ő építteti s az új lovassági laktanya építését is ő kapta meg. Épen ma kellett volna Tóth Bélának aláírni a lovassági laktanya építésére vonatkozó szerződési feltételeket. Tóth Béla 42 éves volt, nős, családos, négy gyermek atyja. Felesége, Szabó József városi főszámvevő leánya. Elhunytá részvétet kéltett mindenfelé a városban.

Szállanak a felhők . . .

Nézegetem a felhőket, a légnék e esó-dálatos vándorait. Milyen lágyan simulnak a kék égboltozathoz, sehol egy éles vonás, mely megzavarná a gyönyörű harmoniát. Milyen könnyedén, nesztelenül suhannak vé-gig a magasban, milyen kitanulhatatlan sze-sélylyel rajzolják tele a kék égboltozatot mindenféle mesebeli szárnyekkel, melyek csodálatoskép változtatják fantasztikus alak-jakat minden perczen kitudhatatlan, esodás változatai vannak a felhőnek, épen mint itt a földön, — a szerelemnek!

Langy permeteg kezd aláhullani. A dolgozó világot beszoritja a kis-ér akác-zos partjára. Vidám enyelgésük idehat hozzám s oly jól esik a nagy pusztai esöndben e vi-dám zsváj. De nem sokáig tart ez sem. Megállott az eső s ismét felhallatszik a kasza harsogása, mely távolról ép olyannak tetszik, mint a sivitó gém rekedt hápogása.

Csak egy fiatal pár maradt fönn a par-ton. Ugy látszik, fontos beszélni valójuk van egymással, melyet nem akarnak idegen fü-lekre bizni. Izgatott mozdulataikból ki lehet venni, hogy a beszéd nem mindennapi do-logról folyhat. Hozzám nem jut el egy hang se belőle, nincs szellő, mely idáig hozná.

Már épen el akartam tekintetemet fordí-tani e rám nézve csak néma játéktól, midőn

a férfi megragadja az asszony karját s alig telt el annyi idő, mennyi egy néhány szó kimondására elég, ellöki magát durván, brutálisan úgy, hogy az asszony szisszenése idáig elhatott. S aztán neki indul a férfi a faluba vezető utnak ingó, téveteget léptekkel, mint a mámoros.

Nagy bánat nyomhatta a szívet, kiérzett az járásából, arcának csüggeteg tartásából, mely csak akkor változott meg, midőn vissza fordulva odakiáltotta a némán álló asszony felé:

— Megyek a paphoz!

Harag és mély keserűség volt abban a hangban, melylyel ezt kiáltotta.

Meg voltam lepődve e nem várt tragikus jelenet láttára s minden érdeklődésem a magára hagyott asszonyhoz fordult, ki még most is ugyanott állt s ugyanolyan némasággal bámult a messze távolba. Odamentem hozzá:

— Nagy bajuk van együtt lelkek?

Rám pillantott s hosszú sóhajtással felelte:

— Nagy annak a sorja is!

— No de mégis!

— Hát kérem, kezdte jókora szünet után, az a legnagyobb bajunk, hogy nem egymásnak teremtett bennünket a jó Isten! Elkendőzött, én nem utáltam, hát hozzámentem. Meg is voltunk mi jó békességbe egymással, még gyermekünk is lett, de meghalt szegény. Csak mikor az uram hazajött a katonaságtól, odalett a nyugalom...

Szomoru emlékek juthattak eszébe. — Merengőn függesztette szemét a távol eső falucska fehér házaira egész addig, míg meg nem teltek könnyel. Nem háborgattam merengésében, tudtam, hogy most már a nélkül is elmondja az ő nagy „esetét”! El is kezdte:

— Hát uram, úgy történt a. Akkor tájban, mikor az uram bekivánták gyakorlatra, nagy verekedés volt a játszón, osztán agyonütötték a legények Virágos Gyurkát. Nem oltalmazta azt senki, csak a bátyja Ferkó. Ez is halálán volt már, de azt a tudós asszony gyógyította, hát megmaradt. Még fel se gyógyult egészen, mindenütt azt beszélték a faluba, hogy aki ebbe a legénybe szerelmes lesz, azt az Isten itélete éri utól! Mért már félig a másvilágon volt egy lány miatt (azon történt a szólalkozás) osztán csak a tudós asszony tudta visszakérni. Ennek jelentette ki valami lélek — úgy mondják — hogy a ki már az Istené volt, azt nem szabad földi embernek szerelemmel szeretni. A tudós asszony mondta, hát akkor csak igaznak kell lenni!

Magam voltam a házba mindig, míg az uram oda járt, osztán csak mindig erről gondolkodtam. — Sajnáltam azt a legényt, hogy már nem akad párja. Este ha lefeküdtem, reggel ha felkeltem, mindig ez volt eszemben. Pedig csak egyszer láttam az eset óta. Hiába akartam róla megfellejtkezni, nem tudtam! Sokszor — Isten tudja miért — elővett a sirás rajta, de még talán ez jobb volt, mert akkor azt se tudtam, minek sírok, csak sirtam, néha félnapig is.

— Legelőször a templomba láttam meg s aztán az eset után. Alig mertem rá nézni, féltem magamtól is, hogy annyit gondolok rá. Csak azt láttam, hogy nagyon szomoru. Nem tudtam én kérem még azt se, hogy mit beszélt a pap!

— Így tartott ez sokáig. Már tatán el is felejtettem volna, ha az nap előtt este, mikor az uram hazajött, be nem vetődik hozzánk. Nagyon megijedtem, még jó estét se bírtam neki mondani. Féltem is tőle, örültem is, hogy itt van. Leült, osztán beszélgetett, de én nem hallottam mit! Sokáig

tartottam magam, de egyszerre csak elővett a sirás, ráborultam a vállára, osztán elmondtam neki, hogy szeretem, nagyon szeretem, Isten ellen vétő szerelemmel... Azután azt se tudom, mi történt velem! — Elhallgatott. Nem tudtam, mit bámuljak ebben a gyöngé, vézna kis asszonyban, azt a véghetetlen, azt a minden más érzéssel diadalmaskodó nagy szerelmet, vagy pedig azt a vak, tévovázás nélküli hitet a tudós asszony jóslatában?! És a mint ismét elkezdte a beszédet, úgy tetszik nekem, mintha már nem az a gyöngé kicsiny asszony állana előttem, mintha az a erőtlenség látszó test oly ember fölötti volna, mint az a szerelem, mely benne lakozik!

— Hiszen régen volt már ez, — kezdé — azóta megérett a buza is, az uram is hazajött. Az is megtudta, mert hát a szerelmet nem lehet eltítkolni, azóta nincs nyugta neki se, nekem se. Még most is csak úgy szeretem azt a legényt, mint ezelőtt, pedig tudom, hogy nem szabadna szeretni, tudom, hogy az Isten tiltotta meg, tudom, hogy meg is ver érte mindakét kezével, de nem tehetek róla, még most is jobban szeretem, mint az Istenemet!

És végig borult ott a fűnőtte parton s előfogta a fuldokló, csukló zokogás.

Szállanak a felhők. Szállanak lágyan, odasimulva a kék égboltozathoz, szállnak könnyedén, nesztelenül a magasban és benépesítik az eget mesebeli szörnyek csodás alakjaival, melyek ép oly megfoghatatlanul nagyok, ép oly kitanulhatatlanul változékonyak és szeszélyesek, mint itt lenn a földön az emberek szerelme szokott lenni!

Fodor.

Irodalom és művészet.

* **Mornas Jean.** Claretie Gyulának ez a regénye kapta ezt a címet, amely a Légrády-testvérek kiadásában most jelent meg s a „Legjobb könyvek” ezimű regénytár huszadik kötetét képezi. Claretie művének a kötete ez Mornas Jean, aki a hipnozissel segélyével arra bírja vérszegény kedvesét, hogy lopjon. A hipnotizált leány e csodálatos erő hatalma alatt véghez is viszi a tolvajlást s az öreg embert akit meglop, meg is öli, persze akaratlanul. A leány, aki az ébrenlét idején csak annyit tud, hogy neki a lopást véghez kellett vinni, a bíróság kezébe kerül. A vizsgálóbíró a vallatás után sejtetni kezdi, hogy rendkívüli esettel van dolga; de mindaddig nem nyugszik, amíg a rejtélyt meg nem oldja. Így derül azután ki, hogy a szegény kis Luciet Mornas Jean hipnotizálta és hogy az kényszerítette a lopásra. A leányt persze szabadon bocsátják, Mornas Jean pedig öngyilkos lesz. Ez száraz meséje ez érdekesen és igen szépen megírt regénynek, amelynek első része bájos szerelmi idillből áll. Claretie e művével a „Legjobb könyvek” ezimű vállalat egy igazán érdekes művel gazdagodott. A könyv ára 50 kr s ugy Légrády-testvérek könyvkiadóhivatalában (váczi-körut 78.) mint minden jobb könyvkereskedésben megkapható.

* **Egy leány miatt.** Gerolamo Rovettának, a kitünő olasz dráma- és regényírónak e jeles művét Gauss Viktor szép fordításában kiadta az Egyetem Regénytár. Ebben a kétkötetes regényben teljesen érvényesül Rovetta nagy tehetsége. A mű nemesak költői szépségben gazdag, hanem egyike a modern regényirodalom legérdekesebb alkotásainak is, a mely bizonyára ép oly diadalt szerez az olasz mesternek, mint a milyen neki ez évben előadott drámája, a Becstelének című, szerzett a Vigszínházban. A szép piros vászonba kötött regény ára kötetenkint egy korona. Kiadja: Singer és Wolfner.

CSARNOK.

A s o r s .

(Regény.)

— Irta: **Francisco de Benzis.** —

Fordította: **Váradi Ödön.**

(Folytatás.)

Anyám — mondá az ifju — te nem olvashattad fel előttem apám levelét, mert attól tartottál, hogy valaki kiles. Emlékszel kedves anyám? Te megtanultad kivülről azokat s vasárnap elmondtad nekem elejétől végig.

En merően csüggettem ajakodon s úgy tetszett mintha szegény atyámat hallanám beszélni. S alig hagyta el ismét engemet, tudod-e még, íróasztalomhoz siettem s a legapróbb betűkkel, a mennyire csak emlékeztem, leírtam szeretett atyám szavait. Tudod mama: megvannak atyám összes levelei, mindegyik... az én írással.

A szegény nő fiát keblére ölelte s vágyó szívvel mondá: „Ah, azok voltak a boldog napok!

Szép idők!

Ilyen az emberi szív: még az elmúlt fájdalmak után is vágyódik, míg súlyosabb fájdalom éri s sújtja.

Pár hétre rá egy nap egy jó nő, ki anyjával egy házban lakott, a kadett iskolában jött s az ifju Venturellivel óhajtott beszélni. Az eset komoly jellegű volt s a főnök több órai engedélyt adott.

Az is sok volt.

Fortunato anyját ágyán feküdvé s végső nagy utjára elkészülve találta. Már volt nála a pap s a gyónás után öntudattal készült meghalni. De azért remegett szíve s tekintete várakozásteljesen tekintett az ajtóra, a melyen fia fog belépni.

A mint fiát belépni látta, mit sem tudott neki szólani, minthogy egész lelke szemében volt. Fortunato az ágyhoz térdelt, de nem merte anyját megölelni, mintha attól tartana, hogy azon szál, mely még az élethez köti, a legesekélyebb mozdulatnál elszakad. Hallgatagon sirtak mindketten hosszú ideig, a nélkül, hogy a végzet ellen a panasz hangjait, az elpusztulás gondolatát hangoztatták volna, annyira jutottak már, hogy balsorsuk felett már nem is csodálkoztak.

Sarolta asszony egy kis csomagot vett elő, melyben irományok s különböző apró tárgyak voltak, párnája alól Fortunatonak egy jelvényt adott, hogy zsebében elrejtse s végső megerőtetéssel csak azt tudta mondani:

— Fiam!...

Egy pillanattal később kialudt a szegény nő élete, mint egy lámpa, melynek elfogy olaja.

III.

A derék Don Gabriel e szomoru esetkor nem is mutatkozott, másokra bízta testvére eltemetésének gondját, mit se törődve vele s makacsul megmaradt elhatározása mellett, hogy mások dolgaiba nem ártja magát. Eleteben egyszer akart jót tenni, az is balul ütött ki reá nézve; s most ő tisztelessége e miatt sem akart Venturelli családjáról tudni. — Már a pusztá megemlékezés unoka öcsésére, ki kezét merészelte emelni reá, feldühösíté. Még maga a püspök ő méltósága sem tudta elhatározása megmásítására rábírni.

— Kérje életemet, méltóságod — felelé Don Gabriel, követelje életemet; odaadom, de ezen kamaszért többé mit sem teszek. El van itélve; az atya — Isten adjon lelkének nyugalmat — rossz volt: a fiu még rosszabb; a latin ezt mondja:

„Aetas parentum, poior avis tulit Nos nequiores.”

S ha valaki unokaöcséséről beszélt, a kanonok, mialatt egy esipetnyi burnótot.

felszitt, hevesen kiáltott: Unokaöcs, unokaöcs? Nekem nincs unokaöcsöm; nekem nincs családom; én a templom jegyese vagyok s az anyaszentegyház fogja örökölni egész vagyonomat.

Venturelli semmi hírt sem hallott nagybátyjáról, él e még vagy meghalt talán isten ezen érdemes szolgája...

A mint a szerencsétlen ifjú a kadétkolába visszatért, vesztésének egész súlyát érezte, hogy most anyja meghalt, egészen árvának érezte magát a világon.

Ő képes volt a mérhetetlen irtószerevenni, mely most körülte tángolt; véghetetlen gyász töltötte a lényét, szívét, mely már oly sok fájdalmat szenvedett s mely most egy új fájdalommal lett gazdagabb. Anyja nélkül az egész föld csak egy sivatagnak látszott előtte, mert mindent bizalmasan megbeszélhetett anyjával s az viszont vele. Ők két gyengéd, a vihar által rázott fészkához voltak hasonlók, melyek mégis ellent tudtak állni a viharoknak, minthogy kölesönösen támogatták egymást. Mi lesz most vele, midőn a közömbös vagy éppen gonosz emberek között oly annyira egyedül, egész egyedül marad? Mit kezdjen egy barát, egy rokon, vagy legalább valami résztvevő lény nélkül, ki sorsa felől érdeklődnek?

Egy nap természetesen tiszt lesz... De ha a rettegett vizsgát szerencsésen le nem teszi, ha az óhajtott előléptetést el nem nyeri?...

Ki fogja őt akkor segíteni, ki fogja őt támogatni? Nagyon erőtlennek érezte magát ahhoz, hogy az élet keserű küzdelmeibe vegyüljön!... Visszatekintett s az előbbi évekre gondolt; ott csak fájdalmat s keserűséget látott. Beláthatatlanul, bizonytalanul s félelemgerjesztőleg állt előtte a jövő s köröskörül nem látott egyetlenegy kezet sem, melynek bizalmasan jobbát nyújthatna.

Oly nyomorult, oly szerencsétlen volt ő, míg száz társa oly gondnélküli, oly szerencsés, elkényeztetve s dédelgetve a végzettől. Az irigység mily érzetével tekintett ő társaira, kik fájdalmát oly közömbösen tekintették!

A kadetiskola falain kívül Venturelli kapitány halála felől keveset vagy éppen semmit se tudtak; csak idővel jutott köztudomásra, hogy a szegény száműzöttet egy napon Turinban Doragrossa-uteza egy házában halva lelték s hogy egy lövéssel vetett véget életének. A lapok hírt hoztak a szomorú esetről s a szegény száműzöttnek nyomorát s nélkülözéseit említették az öngyilkosság okául. Maga Fortunato se hallott ezen időig többet anyjától, jóllehet a kapitány halála Nápolyban nagy feltűnést keltett.

Feltűnésnek azért tulajdonképen nem lehetett mondani, minthogy a dologról csak titokban rebesgettek egyet mást, úgy hogy a hatóságnak határozottan nem jutott tudomására. Mert a polgárok azon időben mindig aggódtak, hogy egy vagy másféle rebellis nyilatkozatért pört akasztanak nyakukba, s így politikai dolgokról csak estenkint beszélgettek halkán egymással, de előbb óvatosan körültekintettek, hogy megnézzék, nem kémkedik-e valaki.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

Tüdővész-kongresszus. Chyzer Kornél miniszteri tanácsos, Hutya Ferencz állatorvosi akadémiai tanár és dr. Preisz Hugó az országos bakteorológiai intézet igazgatója tegnap este utaztak el Budapestről Párisba, hogy az emberi és állati tuberkulózis terjedésének megállításáról tanácskozó nemzetközi kongresszuson Magyarországot képviseljék. A nemzetközi gyűlés július 28-án nyílik meg s augusztus 5-éig tart.

Elkaszott németek. Nagy Németországban és Ausztriában hosszan el fognak tűnődni azon, hogy Magyarországon nemcsak árvapénzeket, hanem eleven németeket is elkaszottanak. A napokban egy Weisz nevű gráci tanító a Somossy-mulatonak egyik helyiségéből eltávozott azzal, hogy megnézi az orfeum többi lokalitásait. Azóta nem látták. Most ismét elsikkadt egy német. Borneth Gyula, egy aacheni uri ember a Lukácsfürdő szállójából napokkal ezelőtt elsétált valahová és azóta nem látták.

Gyilkos villám. Huszt máramarosi község és az egész huszti járás fölött legutóbb ismét óriási zivatar vonult el. A villám hét embert agyon ütött. A szerencsétlenül járt emberek közül öt Husztra való.

Szakállas hölgy. Előpatak fürdőző közönsége egy nem mindennapi látványban részesül naponként. Ez egy hölgy, aki abban különbözik a többiétől, hogy állat szép fekete tömött szakáll köríti. Valamikor nagy hirre vergődött a „szegedi szakállas asszony”. Neje egy magyar nemes embernek, kisvárdai Baresay Antalnak. Világ-körutjában tisztességes vagyont szerzett; jelenleg Bukarestben lakik férjével, honnan fürdőzés végett látogatott el hazájába. Természetes, hogy a hány-szor kijön, mindig sok nézője akadt.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. július hó 26-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	120.50	121.—
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.—	121.—
" koronajárdék 4%	98.80	99.20
" regále vált. köt. 4 1/2%	100.60	101.35
Oszt. aranyjárdék 4%	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/2%	101.70	102.20
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.25	140.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	394.25	394.50
Oszt. hitelbank részvény	358.80	359.—
Magyaripar- és keresk. bank. r.	104.25	104.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
" " " 3%-os	103.—	104.—
Oszt. földhitel sorsjegy 3%-os	120.75	121.75
Magyar vörös kereszsorsjegy	10.75	11.25
Oszt. " " " "	20.—	20.50
Olasz " " " "	11.—	11.50
Bazilika sorsjegy	—	6.75
Jó-sziv " " " "	—	3.90

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	5.63	5.71
20 márkás arany	—	11.76	11.80
20 frankos arany	—	9.51	9.54
1 Sovereigns	—	11.99	12.03

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készaru-üzlet.

1898. július 25-én.

A buzaüzletben ó- és új-buzának az 40—50 krral csökkent. Az üzlet lanyha hangulatban nyílt meg és mérsékelt kínálat mellett malmaink a vásárlástól tartózkodtak és további árengedmény követeltek, a mit eladók engedélyeztek is, dacára ennek a forgalom csak igen szűk keretben mozgott. Eladatott 8000 mm., nagyobb áron, új buza 40—50 krajczárral olcsóbb áron.

Rozsban jó volt a kereslet, az irányzat szilárd és az ára 10 krral emelkedett.

Tengerinek az ára szintén 20 krral emelkedett jó kereslet következtében.

Zabban elkölt néhány kocsiromány 10 krral drágább áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos zárórfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.08 — 8.09
" júniusra	— — — —
Rozs szeptemberre	6.39 — 6.40
Tengeri máj.—jul.-ra	5.09 — 5.11
Zab szeptemberre	5.39 — 5.40

Délután 4 órakor zárlat:

Buza júniusra	— — — —
" őszre	8.09 — 8.10
Rozs szeptem.	6.39 — 6.40
Zab	5.38 — 5.39
Tengeri máj.—jun.	4.13 — 5.14
Repeze augusztusra	12.— — 12.10

Ingtalanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Balkó István és neje Király Juliánna megveszik Link Ignác és fia 3022. sorszámú házát 1200 frtért.

2. Gombácsy Sándor és neje Mester Mária Mórócz-telepen levő házukat megveszi Nagy Mihályné Kovács Juliánna 2050 frtért.

3. Tóth Lajos, Tóth Ferencz és Tóth Sándor megveszik Dobozi András és neje Nyiri Zsuzsánna Fazekas Mihály-utcai 7. sorszámú házukat 1950 frtért.

4. Nagy Károly és neje Tózsér Juliánna megveszik özv. Kiss Jánosné Fejértői Erzsébet homok-kerti szőlő birtokát 450 frtért.

5. Boldog István és neje Farkas Juliánna megveszik Szmrecsányi István, Szmrecsányi Leona Fabinyi Gyuláné és Szmrecsányi Mária szeptesi 90 hold területű tanyabirtokot 30.000 frtért.

6. Id. Kertész Mihály megveszi Kertész Imre 76 hold 1550 □ öl területű elepi tanya birtokát 10.000 frtért.

7. Dobozi András és neje Nyiri Zsuzsánna megveszik Csibi Jánosné Pipó Zsuzsánna 3679. régi népsorszámú házát 1300 frtért.

8. Medgyaszay Lajos és neje Pap Zsuzsánna megveszik Papp Sándor és neje Medgyaszay Eszter téglás-kerti ingatlanaikat 600 frtért.

9. Szolnoki Gyula és neje Hevesi Juliánna megveszik Mórócz András 120 □ öl területű majorsági földjét 230 frtért.

10. Id. Hevesi Mihály és neje Katona Juliánna megveszik Mórócz András 120 □ öl területű majorsági földjét 230 frtért.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Aratási tudósítások. Tisztelt levelezőinket felkérjük, hogy tudósítsanak bennünket minél előbb az aratási eredményekről. Lehetőleg arra a kérdésre kérünk feleletet, hogy hány holdnyi területen milyen minőségű és mennyi mennyiségű buza termett?

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

NYILT-TÉR.

Köszönetnyilvánítás.

Üzletemnek **Deutsch Lajos** ur részére történetjártadása alkalmából, mindazon jóakaróim kik 24 évi önállóságom ideje alatt, jóindulatu pártfogásokkal megtiszteltek, fogadják hálás köszönetemet és kérem, jó emlékekben továbbra is megtartani méltóztassanak.

Debreczen, 1898. július 26.

Tisztelettel

Varga Lajos

6590. és 6937. sz.
1898.

Árverési hirdetemény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a város tulajdonát képező „Gugyori” esapszék a hozzátartozó 98 hold s 202 □-öl szántó, kaszáló és legelő földdel 1122 frt kikiáltási ár, egyebekben pedig a számvevőségénél közszemlére kitett árverési feltételek mellett beérkezett utóajánlat folytán a **f. 1898. évi augusztus hó 3-ik napján d. e. 9 órakor** a városháza kistermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe, illetve haszonbérbe kiadatni fog.

Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverelő bizottság kezéhez letenni.

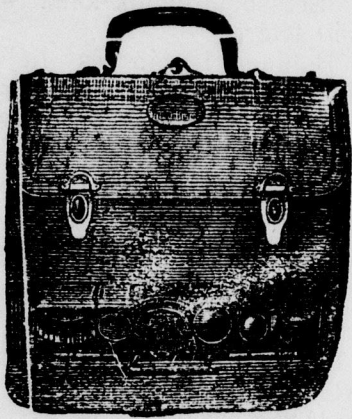
Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1898. évi július 18-án tartott üléséből.

716-2-1

A városi tanács.

Uti- és toilette-czikkék

legjutányosabb árban beszeresethők

Szent-Királyi Tivadar
műpar-áru üzletében.

275.

Az „ISTVÁN” Gőzmalom társulat

örleményeinek

ÁRJEJYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint, kötelezettség és engedmény nélkül, készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	19.80
B. " " apró szemű	19.40
0. Királyliszt	19.40
1. Lángliszt kivonat	18.80
2. Elsőrendű zsemlyelisz	18.—
3. Zsemlyelisz	17.20
4. Elsőrendű kenyérlisz	16.60
5. Közép kenyérlisz	16.—
6. Kenyérlisz	15.—
7. Barna kenyérlisz	12.60
8. Takarmányliszt	6.60
11. Finom korpá zsákkal	5.—
11. " " zsák nélkül	4.80
12. Durva korpá zsákkal	4.—
12. " " zsák nélkül	3.80
Csirke buza zsák nélkül	3.60

A zsákok sulytartalma, teljsulyt tisztasulynak véve:
A. B. 0-6 számig 85 kiló
7. és 8. szám 70
11. és 12. " 50

Debreczenben, 1898. július 26. 715-1-1

Üzlet-átvétel.

Tisztelettel értesitem az igen tisztelt közönséget, hogy

VARGA LAJOS ur

piacz-uteza 38. szám alatt (a magy. kir. főposta mellett) már 24 év óta fennálló előnyösen ösmert **fűszer-, festék-, bor- és ásványviz** kereskedését vétel útján megszereztem, s azt a mai korigényeinek megfelelően dusan felszereltem. Jutányos árak melletti pontos és gondos kiszolgálást biztosítva a mélyen tisztelt közönség kegyes pártfogásáért esedezem.

Tisztelettel **Deutsch Lajos**
előbb **Varga Lajos.**

713-1-1

Üzlet-átvétel.

Csokonai nyomda

és kiadó-részvénytársaság

Debreczen Hatpiacz.

Ügyvédi és ev.ref.egyházi nyomtatványok

következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomatványszám	Alak	25 db	100 db	Nyomatványszám	Alak	25 db	100 db
		db	db			db	db
		krajczár				krajczár	
1 Adóslévl	0 1/4 iv	5	20	25 Törlési nyilatkozat	0 1/2 iv	10	40
2 Térítvény	0 1/2 "	10	40	26 Költségjegyzék (fehér irodai papír)	0 1/2 "	15	50
3 Zálogolási és becs- lési jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75	27 Kötelezvény I.	0 1/2 "	10	40
4a) Árverési jegyző- könyv (külv.)	0 1/4 "	20	75	28 " II.	0 1/2 "	10	40
4b) Árverési jegyző- könyv (beliv.)	0 1/4 "	20	76	29 Nyugta	0 1/2 "	10	40
5 Hirdetés elsőbbségi jog érvényesítthe- lése végett	0 1/2 "	10	40	30 Adóslévl	0 1/4 "	20	75
6 Biztosítási végrehaj- tási kérvény	0 1/4 "	20	75	31 Tanukihallgatási időzés	0 1/4 "	05	20
7a) Tárgyalási jegyző- könyv	0 1/4 "	20	75	32 Idéztvény	0 1/4 "	05	20
7b) Tárgyalási jegyző- könyv (közégbiró- sági)	0 1/4 "	20	75	33 Szóbeli végrehaj- tási kérvény	0 1/2 "	10	40
8 Igénykereset, tulaj- donjogi	0 1/4 "	20	75	34 Árverést elrendelő végzés	0 1/2 "	10	40
9 Sommás váltókereset	0 1/4 "	20	75	35 Végzés végrehajtás tárgyában	0 1/2 "	10	40
10 Sommás kereset (végzéssel)	0 1/4 "	20	75	36 Hirdetemény	0 1/2 "	10	40
11 Meghatalmazás	0 1/2 "	10	40	37 Marasztaló ítélet	0 1/2 "	10	40
12 Csődkereset	0 1/2 "	10	40	38 Jegyzőkönyv mező- rendőri kihágásról	0 1/4 "	20	75
13 Váltó-óvás (fehér irodai papiron)	0 1/4 "	30	100	39 Biztosítási jegyző- könyv	0 1/4 "	20	75
14 Árverési hirdetés	0 1/2 "	10	40	40 Kereset-levl	0 1/4 "	20	75
15a) Adásvevési szerző- dés	0 1/4 "	20	75	41 Kielégítési végrehaj- tási jegyzők.	0 1/4 "	20	75
15b) Adásvevési szerző- dés	0 1/4 "	20	75	42 Megkeresés idegen közs. bir. végreh.	0 1/2 "	10	40
16a) Csere-szerződés	0 1/4 "	20	75	43 Panasz-jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75
16b) Csere-szerződés	0 1/4 "	20	75	44 Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75
17 Rendelvény	0 1/2 "	10	40	45 Jegyzék a pénzbir- ságról	4 1/4 "	25	90
18 Árverést kitűző végzés	0 1/2 "	10	40	46 Mutató-könyv	4 1/4 "	25	90
19 Kézbcsítési iv	0 1/4 "	05	20	47 Határidő-napló	4 1/4 "	25	90
20 Végrehajtási kér- vény	0 1/4 "	20	75	48 Panaszkönyv	8 1/4 "	30	110
21 Hivatalos jelentés	0 1/4 "	10	40				
22a) Árverési hirdetemény	0 1/2 "	10	40				
22b) Árverési hirdetemény	0 1/4 "	10	40				
23 Tulajdonjog bekebe- lezése	0 1/4 "	20	75				
24 Zálogjog törl. be- keb. iránti kérv.	0 1/4 "	20	75				

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.